

TRHÁČEK

Nezávislý občasník ZŠ Trhové Sviny
32. číslo

Redakční rada na exkurzi

Dne 23. dubna proběhla pro žáky pišící školní časopisy exkurze do Českého rozhlasu. Exkurze se zúčastnili žáci ze základních škol v Petřívově, Horní Stropnici, Trhových Svinech a Svatém Jáně nad Malší.

Při komentované prohlídce rozhlasu jsme si prohlédli nahrávací studia a vyslechli přednášku o způsobech nahrávání a úpravách hudebních záznamů. Ve druhé části exkurze jsme se dozvěděli, jakým způsobem jsou získávány a zaznamenávány informace pro rozhlasové zpravodajství. Následně si zkusili tyto informace sami vytvořit a zaznamenat pomocí profesionální techniky. Výstupem z exkurze bylo krátké hlášení denních zpráv z úst Petra Steinbauera.

Zpestřením na naší cestě do Českých Budějovic se stal přes silnici spadlý strom a následný rychlý zásah hasičů. Po prohlídce Českého rozhlasu jsme se vydali do Jihočeského muzea na výstavu mincí. Výstava nám přiblížila historii ražby mincí v Českých Budějovicích a její souvislost s dolováním stříbra v rudolfovském důlním revíru. Při prohlížení nejrůznějších platidel nám pěkně vyhládlo. Vypravili jsme se proto do indické restaurace Gateweay of India u náměstí Přemysla Otakara II.. Objednali jsme si z denního menu jídlo a pití podle chuti. Všichni jsme se výborně najedli a shodli se na tom, že to bylo příjemné zakončení již tak povedeného dne.

Indická kuchyně

Protože nás zaujaly chutě indické kuchyně, rozhodli jsme se vám tuto rozmanitou kuchyni přiblížit a třeba vás inspirovat k jejímu vyzkoušení ☺

Indická kuchyně je kromě výborné chuti také velice zdravá. Indové věří, že všechno co jíme, ovlivňuje nejen naše tělo, ale také duši. Většina používaných surovin a koření přispívá k dobrému zdraví. Není překvapivé, že i když Indové pravidelně a často jedí, je obezita v Indii spíše sporadickým jevem.

Oblíbeným předkrmem v indické restauraci je masová či zeleninová **Samosa**, což jsou těstové taštičky s lahodnou náplní kořeněného masa či zeleniny. K předkrmům je většinou podáváno **Red chutney** a **Green chutney**, skvělé omáčky z rajčat a máty. V indické restauraci se hlavní jídla dělí do dvou kategorií: 1) něco v omáčce a 2) jídla bez omáčky připravovaná v peci Tandoor. Omáčková jídla si můžete dát ve vegetariánské variantě, s kuřecím masem, jehněčím masem a některé omáčky jsou nabízeny i s rybou nebo krevetami. Pokud nejste milovníci ostrého, neznamena to, že byste se v indické restauraci nenajedli. Můžete si dát omáčku **Korma**, **Malai** či **Mango**. Ostré omáčky jsou odstupňovány dle pálivosti od nejjemnějšího **Curry** nebo **Kadai** přes **Madras** až k obávanému **Vindaloo**. Pokud jste si objednali jídlo na vás příliš pálivé, nezoufejte. S jeho ostrotí si hravě poradí lahodný nápoj **Mango lassi**. Jídla z pece Tandoor kupodivu nejsou pálivá, hodí se tak zejména pro ty, kdo nechtějí ani pálivé, ani sladké. Jejich servírování je úžasné a kuchaři si na něm dávají vždy záležet. A jako přílohu hranolky? Ne, ty na jídelníčku opravdu nenajdete. V Gateway of India nabízejí různě ochucenou **rýži Basmati** (s kmínem, hráškem), pšeničné placky **Nan** či **Chapati**. Tyto placky si můžete dát také plněné, a to bramborami, sýrem a česnekem. Výborná je také národní placka **Pratha**, která je silně potřena máslem a posypaná bylinkami. Jako dezert si zaslouží pozornost **Kulfi**, indická zmrzlina s pistáciemi, kandovaným ovocem a kořením.

TIP: Pokud se na českobudějovickém náměstí neorientujete, nebo jste zrovna překročili bludný kámen, stoupněte si před kašnu, začmuchejte a vůně orientu vás dovede až do Gateway. ☺

Exkurze 8.A do firmy A. Schmied s.r.o

Ve druhém pololetí vyrazila i naše třída do firmy A. Schmied s.r.o na exkurzi. Po uvítání nám byla představena historie a vývoj firmy. Následně jsme byli rozděleni do třech skupin a každé skupině byl přidělen jeden garant, který nás firmou prováděl.

Prohlédli jsme si výrobu brýlí značek Silhouette, Neubau a Adidas. Překvapilo nás, že výroba brýlí je spíše ruční práce. Postup při sestrojování brýlí měla každá skupina popsat a zamyslet se nad tím, jak by mohl být výrobní proces vylepšen. Nejlepší nápad byl odměněn.

A co nás zaujalo nejvíce? Trpělivost pracovníků při lepení kamínků Swarovski na stranice brýlí a to, že tyto brýle nosí například i anglická královna Alžběta II. nebo Brad Pitt.

Za 8.A Natálie Troupová, Anja Řeháčková a Lucie Farkotová

Dějepisná exkurze do Vídně

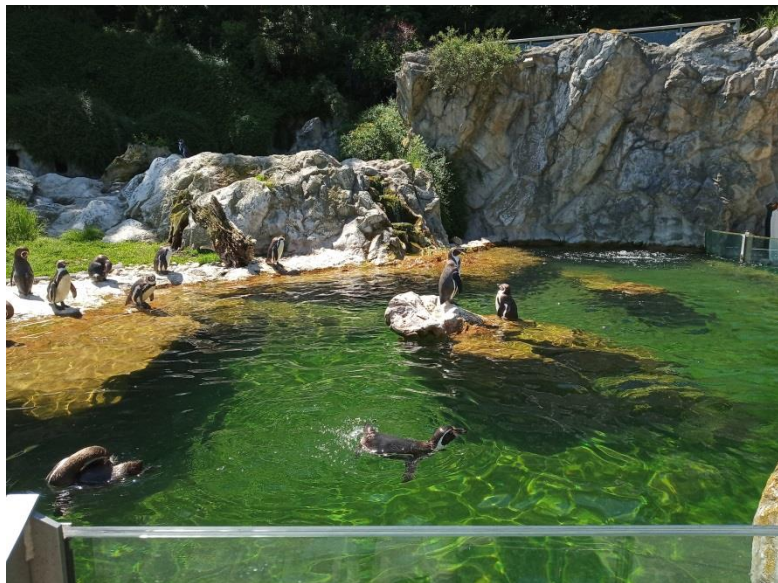
Dne 23. května v 7 hodin jsme se autobusem vydali k našim jižním sousedům, abychom navštívili jejich hlavní město a zároveň jednu ze spolkových zemí, Vídeň. Nejprve nám počasí zcela nepřálo, a tak jsme spolu s průvodcem pozorovali centrum Vídně z autobusu. Následně jsme se vydali do Kunsthistorisches Museum Wien (Uměleckohistorického muzea), kde jsme si mohli prohlédnout několik expozic týkajících se především pravěku. Poté jsme se vydali na prohlídku historické části města. V Hofburgu jsme navštívili Schatzkammer (Císařskou klenotnici), kde jsme si užili komentovanou prohlídku nádherných korunovačních klenotů a slavnostních oděvů. K večeru jsme dorazili na motel právě včas, abychom stihli hokejové utkání našeho národního týmu.

Druhý den po snídani jsme se vypravili metrem do Schönbrunnu. Zde jsme navštívili muzeum kočárů a prohlédli si královské zahrady. V nejstarší ZOO světa v Schönbrunnu, kterou založil roku 1752 císař František I. Štěpán, jsme obdivovali pandy velké, slony africké, lachtany hřivnaté, tučňáky skalní i patagonské, nosály, mravenečnický,.... A nakonec jsme si užili zábavní park Prátr. Navštívili jsme několik adrenalinových atrakcí. Celý výlet bych hodnotila pozitivně a myslím, že jsme si ho všichni moc užili.

Za deváté třídy Sabina Špergerová

Lemur děkuje za podporu.

„Král Jelimán“ byl v úterý 21. 5. 2019 obdarován na další dva roky.

Adoptivními rodiči samečka lemura Jelimana jsou už několik let žáci a učitelé ZŠ Trhové Sviny. Každý rok si vzpomenu a s ochotou rodičů vyberou částku, která je odpovídající výši nákladů na krmivo, veterinární péči, vytápění ubikace a další náklady spojené s chovem v zoo. Tato částka činí na jeden rok 5 000,-. V letošním roce se všichni činili ještě víc a společně přispěli částkou 10 000,-, tato pokryje náklady na dva roky.

Máme samozřejmě z této ochoty a nadšení dětí a jejich učitelů velkou radost a velice jim za jejich podporu upřímně děkujeme.

Jelimanovi v loňském roce uhynula partnerka a jelikož jsou to vysoce společenští primáti, snažili jsme se získat samičku případně i samečka. Naskytla se příležitost v podobě mladého samečka, který byl odvržen od skupiny a žil také odděleně. Po setkání těchto dvou kluků došlo k úžasné reakci a bezproblémovému spojení. Mladý Patrik prohání Jelimana po výběhu a přijal ho jako náhradní matku. Jeliman je totiž vykastrovaný samec a své úlohy se zhostil na jedničku. Nyní je našim dalším velkým úkolem pořídit mladou samičku, abychom se mohli v budoucnu radovat z malých lemurků.

Navštívit lemury a jejich zvířecí kamarády můžete každý den od 9:00 do 18:00.

Jana Ambrožová

Z jihu na sever, do Terezína

Po čtyřhodinové cestě jsme dorazili na místo. Začátek prohlídky byl v Malé pevnosti, kde jsme si jako první prohlédli výstavu o historii Malé pevnosti. Tu založil Josef II. a pojmenoval ji po své matce Marii Terezií.

Dozvěděli jsme se, že tu byli také věznění atentátníci ze srbské organizace Černá ruka, která spáchala atentát na Františka Ferdinanda d' Este a jeho manželku. Hlavní atentátník Gavrilo Princip byl vězněn v cele, do které nebylo propouštěno žádné světlo, mohl každý den ven z cely jen na 30 minut, a to bylo vše. Nemohl psát, kreslit, nebylo mu dovoleno ani mluvit s vojáky, kteří ho hlídali.

Dále jsme si s paní průvodkyní prohlédli cely, ve kterých trpěli (zimou, nedostatkem místa a jídla, otřesnými hygienickými podmínkami...) vězni za 2. světové války. Dozorci se k vězňům chovali surově. Psychicky je týrali, vyhledávali situace, ve kterých jim mohli fyzicky ublížit. Jenom třem vězňům se povedlo z Malé pevnosti utéct, a to za pomoci žebříku v proluce mezi valem a vodním příkopem. Do konce války se je nacistům nepodařilo vypátrat.

Viděli jsme také dřívější vojenskou střelnici, přeměněnou nacisty na popraviště. V jeho těsném sousedství měli němečtí dozorci svou vlastní obytnou „čtvrť“ s kinem, bazénem, luxusními byty... Právě tudy procházeli vězni jdoucí na popravu. Co se jim v tu chvíli asi hodilo hlavou?

V samotném městě Terezín jsme si prohlédli stálé expozice v Muzeu ghetta a Magdeburských kasárnách.

Exkurze byla zajímavá a doplnila nám informace k letošnímu učivu dějepisu.

Jana Trajerová, 9.A

Úspěchy mladého geologa

Zajímám se o kameny teprve rok. Ke sbírání mě přivedl otec. Ze začátku jsem nic nevěděl, proto jsem si pořídil knížky o geologii a mineralogii, které mě toho velmi naučili. Pak jsem se přihlásil na geologický kroužek v ČB, který vede pan doktor Petr Rajlich. Spolu s partou z kroužku jsem jezdil na lokality. V průběhu času jsem se mohl ptát a dozvídat nové informace. Po několika měsících jsem se začal v tomto oboru stále lépe orientovat. Díky kolu se mohu dostat na jakoukoliv lokalitu. Minulý rok jsem ujel více než 1500 km jen pro to, abych měl ve sbírce ten kámen, co se v knížce popisuje.

Zažil jsem mnoho zážitků, které bych býval nikdy nezažil. Jako když jsem v zimě jel z Horní Stropnice zmrzlý a promoklý, nebo když jsem jel v 5 ráno do Besednic, jen abych mohl chodit po poli první. A stejně už tam někdo chodil. Každý sběratel udělá vše pro to, aby našel to, co hledá.

Sbírám i v okolí Trhových Svinů. Například minerál stilbit, který tvoří bílý paprscitý povlak na balvanech žuly v rejském lomě je raritní, protože je jenom na třech místech v ČR. U Hrádku se na polích nachází hematit, zajímavý svým kovovým leskem. V Keblanském potoce se dají vyrýžovat drobná černá zrníčka, která se nazývají ilmenit. U Rankova se nachází nejvzácnější zkřemenělé dřeva z Jízních Čech. U Něchova šedo-fialový andalusit, který vyniká svými kvádrotvými krystaly. Můj nejoblíbenější minerál je právě andalusit.

Za mé úspěchy bych chtěl poděkovat paní učitelce Naděždě Hálové, že mě po celou dobu podporovala a věřila, že něco dokážu. Panu doktorovi Petrovi Rajlichovi, že pokaždé, když něco potřebuji, tak to splní, a že mi vždy poradí. Michalovi Vachuškovi a jeho ženě, že s nimi mohu jezdit na lokality.

Josef Buřič, 9.B

Propršený výlet do Prahy

Dne 28. 5. navštívila třída 8. B společně s 9. C Prahu. Protože ranní obloha byla více než temná, tak jsme se hned po příjezdu do Prahy vydali rychlým tempem k Pražskému hradu. Zde nám prohlídku zdržela i zpestřila bezpečnostní kontrola, kterou jsme museli projít. Mezi tím začalo krápat, nicméně jsme doufali, že se naším útočištěm na „krátkou přeháňku“ stane katedrála sv. Víta. To jsme se ale přepočítali. Před chrámem stála asi stometrová fronta turistů lačnicích po naší nejvýznamnější gotické památce. Za mohutného deště jsme se přesunuli k bazilice sv. Jiří a počali se modlit k bohům nebes za lepší počasí ☺ Protože naše prosby a nářky vyslyšeny nebyly, přesunuli jsme se metrem do Jump arény Zličín. Po dvou hodinách skákání, poskakování, šplhání, zdolávání překážek a padání jsme se vysíleně vydali na cestu k domovu. Energii jsme doplnili v tábořském McDonald's. Počasí nám sice nevyšlo, ale v JumpParku jsme si to pořádně užili.

Nikola Rojdllová, 8.B

Opět k nám zavítalo Divadélko pro školy

Po předchozím hezkém zážitku jsme se na divadlo těšili a musíme říci, že ani tentokrát nás nezklamalo. Pořad Fenomén Karel Čapek aneb Od Dášeňky ke zkáze světa doplnil naši výuku Českého jazyka a literatury. Představení zdůraznilo pestrost Čapkova díla a souvislosti s historickými událostmi, bylo doplněno fakty o jeho životě, zaznělo i několik nesmrtelných Čapkových citátů. My jsme na představení viděli ukázky z komedie Loupežník, dramatizaci povídky Básník ze slavného souboru Povídky z jedné kapsy, ukázku z protiválečné divadelní hry Bílá nemoc a samozřejmě ukázku z knihy pro děti Dášeňka čili život štěněte. Pro připomenutí přidáváme pár informací o Karlu Čapkovi.

Tereza Helclová, 7.A

KAREL ČAPEK

- spisovatel, intelektuál, novinář,
dramatik, překladatel a amatérský fotograf
- narození : 9. ledna 1890, Malé Svatoňovice
- úmrtí : 25. prosince 1938, Praha
- manželka: Olga Scheinpflugová
- byl sedmkrát nominován na Nobelovu cenu za literaturu
- autorem slova „robot“, které se s divadelní hrou R.U.R. rozšířilo po světě, je ve skutečnosti bratr Josef Čapek. Původně chtěl Karel Čapek roboty nazvat „laboři“. Slovo robot vzniklo ze slovesa robotovat (pracovat).
- dílo: Továrna na absolutno, Krakatit, Válka s mloky, Povídky z jedné (i z druhé) kapsy, Dášeňka čili...

„Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí.“

Karel Čapek

Výlet na Rožmberk

Dne 13. 6. vyrazili sedmáci a osmáci na Rožmberk. Po příjezdu do Rožmberku jsme se pokochali pohledem na hrad a hned poté nás čekal výstup. Nahoře se naše parta rozdělila. My (7. C) jsme šli na Anglickou věž, průvodce nám řekl něco o historii a poté jsme vyběhli na úplný vrchol Anglické věže. Na vrcholu si někteří z nás si vyzkoušeli brnění. Tereza v brnění sešla i dolů jako první holka. Potom jsme se vystřídali s druhou třídou (8. A) a šli jsme si vyzkoušet práci se středověkými stavebními nástroji. Nadále jsme se šli podívat na věž Jakobínku, která se těmito nástroji opravuje. Po zajímavé hradní prohlídce jsme se v podhradí občerstvili. Po obědě jsme obdivovali okolí hradu a někteří z nás házeli žabky do Vltavy a předháněli se, komu se povede hodit nejvíce žabek. Poté, co nikdo nepřekonal rekord 51 odrazů z Guinnessovy knihy rekordů, jsme nasedli do autobusu a odjeli zpátky do Trhových Svin.

Miroslav Sojka, 7.C

Vítězná fotografie výzvy
Trháčku o nej fotku je ze
zmíněného výletu na
hrad Rožmberk.

Nazvali jsme ji: „Zavaž mi
střevíček!“

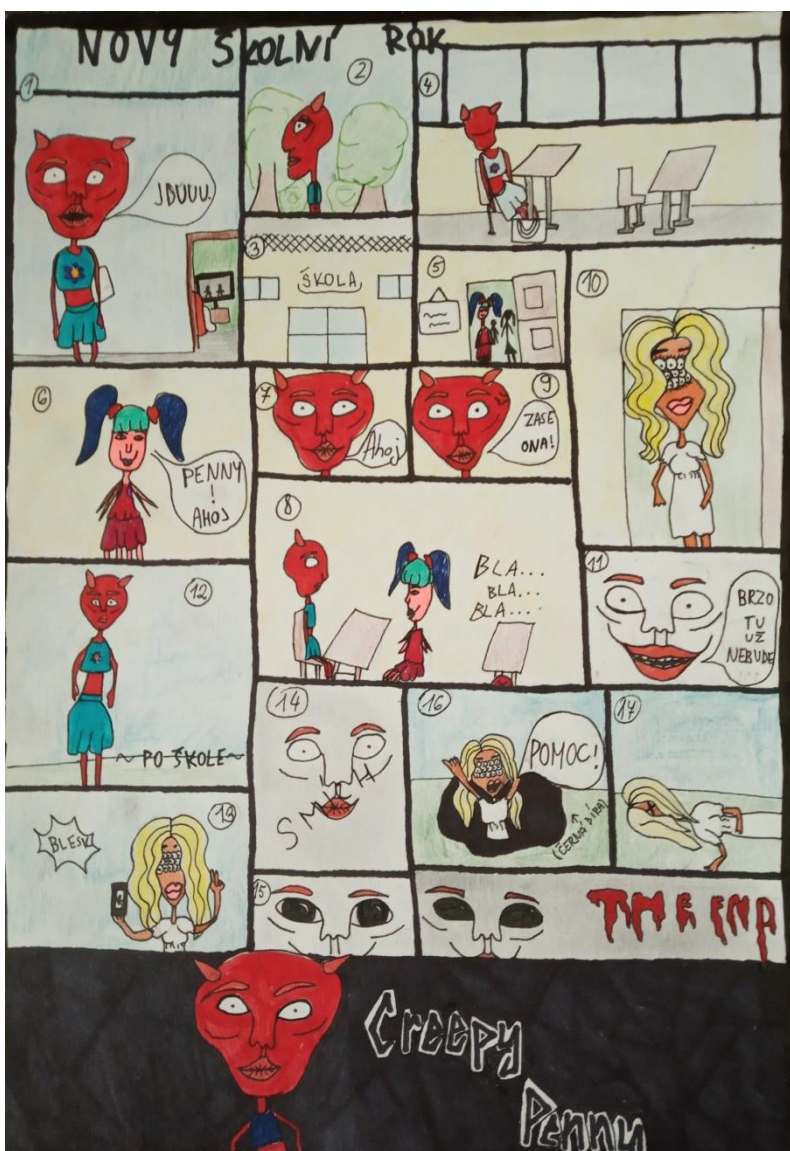
Třídě 8. A gratulujeme k výhře 😊

A co jsme tvořili v hodinách?

Redakce časopisu pro vás opět vybrala ukázky povedených prací žáků naší školy. Na češtině jsme se věnovali pro nás zábavnému žánru, **komiksu.**

Věděli jste, že za předchůdce komiksu můžeme považovat staroegyptské nástěnné malby pocházející ze 2. tisíciletí př.n.l.?

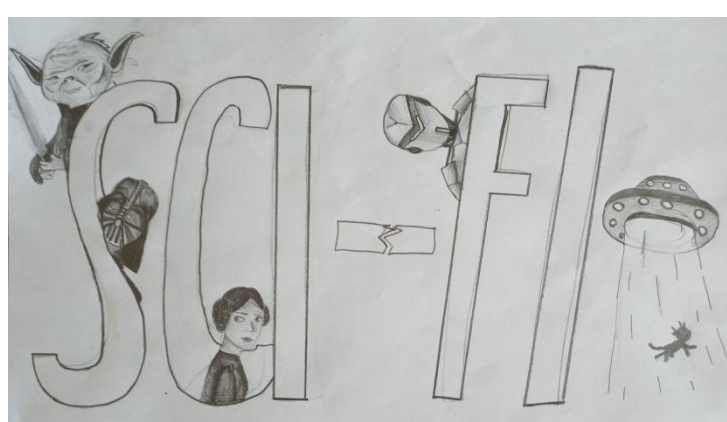
Marie Jelínková, 7. A

Tereza Hanzalová, 7. C

Tereza Filková, 7. A

Pokusili jsme zpracovat i další literární žánr, **science fiction (sci-fi)**. Komicky na nás působila ukázka zfilmovaného románu Dvacet tisíc mil pod mořem od

francouzského spisovatele Julese Verna, jenž je považován za zakladatele sci-fi.

TOBOLKOMAKER

Tobolkomaker vynalezl starý vědec John John Walker. Tento zvláštní vynález funguje pouze, když se rozpívá píseň napsaná staroříčným písmem. Text písně se totiž skrýval v hlubinách moře a mrtky se jím nenášli. Jižte před zkrátením zvláštního textu Tobolkomaker vyrobil šest bobolek.

Růžovou - léčí jakýkoliv druh rakoviny, oranžovou - pomáhá posilovat ve světě noci které naposledy myslil či ho viděl, zelená - prodlužuje život o 3 dny, modrá - umožňuje dýchat pod vodou na jednu hodinu a 2 černé - by nejhorší posilovateli okamžitě rozloží střeva a vedkeré orgány.

Všechny bobolky se ale ztratily. Johnův syn Vincent chtěl najít text a vyrobil bobolku, která všechny bobolky zničí. Dlouhá léta přemýšlel jak to udělat a zkoumal všechny mapy, jenže všechno potopěšské vybarvení by kdek vody v hloubce zničil. Jednoho dne, když zkoumal mapy, našel kufřík. Byl tam dopis od jeho otce a modrá bobolka. Vincent vzal bobolku a vydal se k moři. Po 45 minutách bloumal, když najednou uviděl ten text. Ano. Byl to ten správný text. Vyplaval a Tobolkomaker znovu "oživil" vynález bobolku, kterou když spolknou, kab zničí vše, na co posilatel pomyslí, ale po dase stejně kouzlo vyprchá. Vincent zničil i Tobolkomaker. Ale jelikož byla síla bobolky tak ničivá, zabila i jeho. Lidé se dodnes bojí chodit k místům, kde Tobolkomaker dělal bobolky.

V hodinách výtvarné výchovy se žáci osmých tříd zaměřili na **karikatury**. Některé jsou obzvlášť povedené, posuďte sami. Doufáme, že nám osmáci neutečou malovat karikatury na Karlův most 😊.

